ATT STÅ MITT I KLÄDERNA

DET ÄR EN GNISTRANDE kall solig vinterdag. En av de första för året. Det är så fint att jag går ut lite för lättklädd, men kylan besvärar inte, det känns friskt. Och sedan har jag ju även farsans gamla trick om det är kallt och man inte vill frysa: »det gäller att stå mitt i kläderna«.

Den kyla som däremot går rakt in i benmärgen, likt en förtrollning av Vita Häxan i landet Narnia, är den kulturpolitik som nu förs av partierna i Tidöavtalet. Helt utan respekt för konsekvenser, kortsiktiga som långsiktiga kvävs infrastrukturerna av olika slags neddragningar på alla fronter. Samtidigt ställs högre krav på kvalitet och kontroll.

VÅRT EGET STUDIEFÖRBUND Kulturens avveckling var det första konkreta vi kunde se som är direkt kopplat till vår verksamhet. Hårdare krav från folkbildningsrådet och lägre anslag. Även om de andra nio förbunden kanske kommer att klara den hårda ekonomiska åtstramningen så finns det en stor risk att de måste prioritera den verksamhet som ligger i linje med sin huvudmans idégrund och att just spelmansmusik och dans kanske inte finns med på den listan. Det var just därför vi startade ett eget bildningsförbund för att vi inte passade in riktigt någonstans. Kanske tack vare Kulturens har andra förbund blivit bättre på vårt intresseområde, men risken är övervägande att de måste ta ett steg tillbaka nu när resurserna minskar markant.

Detsamma gäller regionernas budgetar. Väldigt mycket mindre stöd än förut.

Väljer de att fortsätta ge stöd till institutioner som Folkmusikens hus i Rättvik eller Eric Sahlström Institutet i Tobo? Kommer man att prioritera den ideella sektorn över huvud taget? En sektor som inte drivs av marknadskrafter utan av ngt större som inte går att värdera i pengar. En devis som hörs i debatten är att vuxnas fritid inte skall finansieras av staten. Men det är inte så enkelt. Vi behöver varandra. Fritidsspelare och yrkesverksamma, Styrelseintresserade och eldsjälar. Det är ett intrikat ekosystem som faktiskt drabbar hela civilsamhället, som faktiskt drabbar möjligheten till ett gott liv.

SPELMANSMUSIKEN OCH DANSEN i sig är det ingen konkret fara för. Den är odödlig. Men om alla förutsättningar för demokratisk folkrörelse och föreningsliv grusas, lär musiken, dansen och med den en levande mångfald med brett deltagande bli något exotiskt eller musealt som är få förunnat. Viktigt att vi nu visar att vår verksamhet är en betydande byggsten för ett levande blomstrande samhälle. Ett samhälle som skänker livskvalitet, och det på många olika plan.

Det är just nu inte bara en risk utan en konsekvens av Tidöpartiernas kulturbudget att det skapas ett kallt och hårt samhälle där man gärna låser in barn i fängelser och lägger ner all kulturell verksamhet.

Ett kallt och hårt ickeinkluderande samhälle där det inte räcker med att stå mitt i kläderna. ■

Hadrian Prett
ordf i SSR